

ger, der kræver særlig opmærksomhed herunder mandatet for styrkens virke.

Hvor danske styrker er indsat i internationale missioner, vil der desuden ofte være tilknyttet en militær juridisk rådgiver, der blandt andet har som særlig opgave at rådgive den danske kontingentchef om forhold af juridisk karakter, når disse ses at have relevans for danske styrkers opgavevaretagelse.«

Spm. nr. S 4200

Til statsministeren (4/6 04) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil statsministeren, i forlængelse af ikkevaret på spørgsmål nr. S 3930 oplyse, om de i spørgsmålet nævnte metoder efter regeringens opfattelse hører under definitionen på tortur?«

Svar (14/6 04)

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Udenrigsministeriet og Forsvarsministeriet har oplyst følgende, hvilket jeg kan henholde mig til:

»FN-konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf af 10. december 1984 definerer i artikel 1 tortur således:

»I denne konvention betyder udtrykket »tortur« enhver handling, ved hvilken stærk smerte eller lidelse, enten fysisk eller mental, bevidst påføres en person med det formål at fremskaffe oplysninger eller en tilståelse fra denne eller en tredjemand, at straffe ham for en handling, som han selv eller en tredjemand har begået eller mistænkes for at have begået, eller at skræmme eller lægge tvang på ham eller en tredjemand, eller af nogen grund baseret på forskelsbehandling, når en sådan smerte eller lidelse påføres af eller på opfordring af en offentlig ansat eller en anden person, der virker i embeds medfør eller med en sådan persons samtykke eller indvilligelse. Smerte eller lidelse, der alene er en naturlig eller tilfældig følge eller del af lovlige sanktioner, er ikke omfattet.«

Det beror på en konkret vurdering af samtlige relevante omstændigheder, hvorvidt der har foreligget tortur. Vurderingen heraf tilkommer i sidste instans domstole eller andre institutioner

nedsat med henblik herpå, f.eks. FN's Komité mod Tortur.«

Spm. nr. S 4201

Til statsministeren (4/6 04) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil statsministeren i forlængelse af spørgsmål nr. S 3931 oplyse, om regeringen er klar over, at det er regeringens pligt under Genèvekonventionen om behandling af krigsfanger at forvisse sig om, at sådanne programmer ikke er i kraft, før Danmark overdrager fanger til USA?«

Svar (14/6 04)

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Udenrigsministeriet og Forsvarsministeriet har oplyst følgende, hvilket jeg kan henholde mig til:

»Artikel 12 i den III. Genève-konvention af 12. august 1949 beskriver klart de nærmere regler for overførsel af krigsfanger fra tilbageholdsmagten til en anden stat. Det fremgår således, at:

»Krigsfanger er i den fjendtlige stats og ikke i de enkeltpersoners eller militære enheders magt, der har taget dem til fange. Uanset enkeltpersoners mulige ansvar er tilbageholdelsesmagten ansvarlig for den behandling, der ydes dem.

Krigsfanger må af tilbageholdelsesmagten kun overføres til en magt, som har tiltrådt nærværende konvention, og om hvis vilje og evne til at bringe konventionens bestemmelser i anvendelse tilbageholdelsesmagten har forvissat sig. Når krigsfanger overføres under sådanne omstændigheder, påhviler ansvaret for konventionens overholdelse den magt, der modtager dem, medens de er i dens varetægt.

Skulle sidstnævnte magt i nogen vigtig henseende undlade at overholde konventionens bestemmelser, skal den magt, der har overført krigsfangerne, efter at have modtaget meddelelse herom af beskyttelsesmagten, desuagtet tage effektive forholdsregler med henblik på at bringe sagen i orden eller anmode om tilbageførelse af krigsfangerne. Sådanne anmodninger skal efterkommes.«

Danmark kan således kun overføre eventuelt tilfangetagne krigsfanger til en anden stat, som har tiltrådt konventionen, og som har vilje og evne til at bringe konventionens bestemmelser i anvendelse, herunder at behandle de tilbage-